

[Aksel Larsen.]

Spørgsmaal mener jeg ikke, at Justitsministeren og Regeringen kan stille sig paa det Standpunkt, at de, der flygter fra de saakaldte middelalderlige Forhold, og som derfor ikke har Pas og derfor maa snige sig over Grænsen, skal afvises af en underordnet Politimyndighed eller udvises af en underordnet Politimyndighed, blot fordi de har sneget sig over Grænsen. Dèr synes jeg, det er paa sin Plads at lægge Afgørelsesretten op til Justitsministeren.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 3, tror jeg ikke, Forholdene er saa unormale, saa det er nødvendigt at afvise det. Og hvad angaar Ændringsforslag Nr. 4, oprettholder jeg det, idet Bemyndigelsen er givet meget vidtgaende, og man skal nu ikke give Administrationen for stor Magt. Justitsministeren erklærer, at det vil kun blive anvendt over for ganske bestemte Teltlejre, men der er ingen Begrundelse for Bemyndigelsen. Derfor gaar vi imod den.

Endelig hvad angaar Ændringsforslag Nr. 5: Ja, hvis Justitsministeren er af den Mening, at det kan være meget farligt under alle Omstændigheder at give en saadan Begrundelse — jeg indrømmer, der kan være noget om det —, er jeg beredt til at lade foretage delt Afstemning om dette Ændringsforslag, saaledes at man faar en Afstemning om hver Halvdel for sig, for Slutningen, at ethvert Medlem af Rigsdagen har Ret til at blive gjort bekendt med disse Sagers Dokumenter, er i Overensstemmelse med Justitsministerens sidst her fremsatte Udtalelser, og naar Justitsministeren mener, at noget saadant dog bør ske, synes jeg ogsaa, man bør indføje det i Loven, saaledes at den Situation ikke indtræffer, som Justitsministeren udtalte Frygt for i Gaar, nemlig at hans Efterfølger eventuelt skal undlade at administrere Loven i den Aand, Ministeren mener er den rette.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Jeg vil gerne takke Ministeren for hans venlige Udtalelser om de Ting, jeg fremdrog. Jeg omtalte før ikke de Ændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen stillede, og jeg maa sige, at da vi har givet Tilslutning til Lovforslaget, som det foreligger, maa vi derfor selvsagt stemme mod det ærede Medlems Ændringsforslag.

Vedrørende det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen forundrede det mig ingenlunde, at han optraadte. Jeg udtalte mig

meget forbeholdent og har ikke udtalt mig rigoristisk mod enhver Asylret, men jeg har udtalt mig advarende mod en overdreven Asylret, og jeg har paapeget, at vort Land ligger saaledes, at vi er i højeste Grad i Fare for at kunne blive udnyttet til en saadan Asylret. Maa jeg her paavise, at for Tysklands Vedkommende er det dog en 4—5 Aar siden, Revolutionen brød igennem, og de Mennesker, der lever dèr, maa indordne sig under det Fædreland, de hører til. For Ruslands Vedkommende er det endnu flere Aar siden, og vi har ingen Pligt til at tage de Mennesker, som ikke kan indordne sig under Forholdene i deres eget Fædreland. For Spaniens Vedkommende ligger Frankrig nærmere end vi. Jeg kan ikke se, at vi skulde udarte til at blive et Fristed for Folk, som ikke kan indordne sig under de Forhold, som hersker i deres Fædreland. Derfor vil jeg endnu en Gang advare imod, at man udvider Asylretten. En vis Asylret har jeg ikke udtalt mig imod, men jeg advarer meget stærkt imod, at man udsætter sig for, at Danmark bliver misbrugt i saa Henseende. Jeg maa maaske tillade mig at stille et direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen. Mener det ærede Medlem, at det er opportunt at fortsætte med en Udvikling som den at danne Lejre for spanske Børn, og hvor længe er det Meningen at fortsætte med at holde dem borte fra de Forældre, der efter Pressens Udtalelser ønsker dem hjem?

Valdemar Sørensen: Det var ikke med stor Glæde, jeg paa mit Partis Vegne i Gaar anbefalede det foreliggende Lovforslag, og jeg skal i Dag indskrænke mig til, hvad angaar de foreliggende Ændringsforslag, at gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslaget til § 11. Jeg omtaler særlig denne Paragraf i Gaar, men bør maaske tilføje, at jeg, foruden hvad jeg sagde ved den Lejlighed, ogsaa nærer en vis Tvivl om man med denne Paragraf nu kommer bort fra de Vanskeligheder, man tænker sig udjævnet hermed. Det faar nu være sin Sag, men i hvert Fald er det helt klart, at hvis man tilføjer det ærede kommunistiske Partis Ændringsforslag, saa fører man Tingene tilbage netop til det Forhold, som den højtærede Justitsminister vil bort fra, og saa er der i og for sig ingen Mening i hele Tingen. Saa skal det endelig være, maa jeg anbefale at forkaste de foreliggende Ændringsforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.